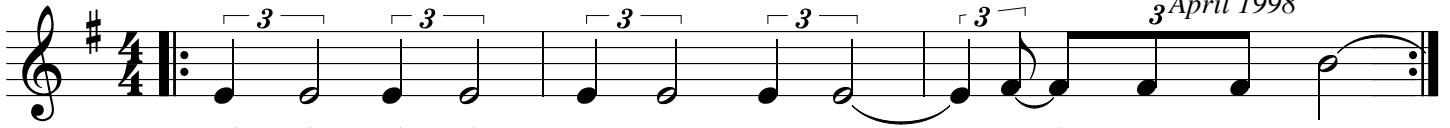

MỘT NGÀY KHÔNG QUÊN

tempo = 68

Nhạc và lời: Nguyễn Thiện Doãn

3 April 1998

Chiều về, chiều về lạc loài phận người, thuyền ngại ngừng trôi.
Đường dài mịt mù, lòng chợt bàng hoàng, còn gì hoài mong!

Làn mây sao che khuất chân trời! Về nơi nao, đâu bến mong đợi? Trùng dương
Thuyền lênh đênh không bến không bờ. Nhờ ơn trên ban phước dân hiền, thuyền mong

oi xin lắng nghe lời nguyện cầu trong đêm tối! manh ghé bến an lành thoát cơn tử

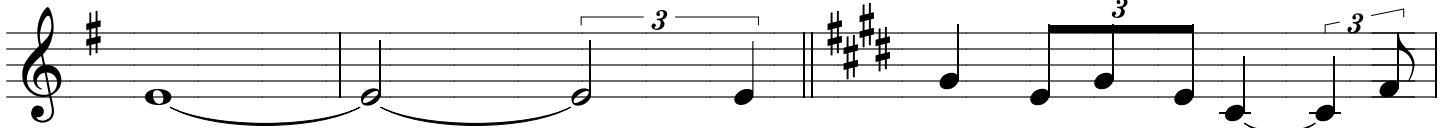
sinh. Qua cơn điêu linh, cứu mang nhân sinh ngày chờ ngày ngóng!
Biền biệt dặm trường, xa xăm quê hương bỏ lại tình thương!

Thuyền nhân hồi viễn xứ lưu vong. Nhìn nhau cho vơi chút đau thương. Triệu con
Lời âu yếm trao gửi cho nhau. Tình thân ái chửa hết đêm thâu. Tròn vòng

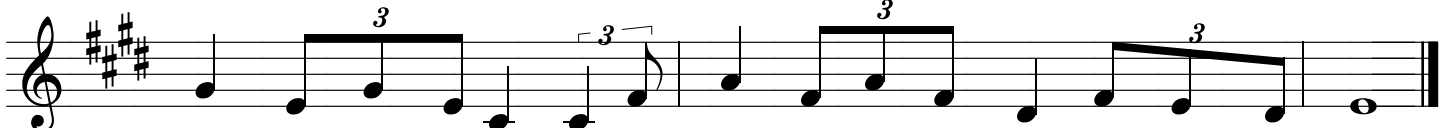
tim nung nấu trong lòng, một ngày mai tươi sáng. tay xây đắp tin yêu dấu tranh tự

do. Từ sinh là kiếp con người. Tự

do mơ ước nhân loại. Vì niềm tin ta ra đi xa lìa tổ quốc. Cầu

mong tâm thức yên bình. Tình thương nơi đấng cao thượng xót thương phận người.